

عنوان مقاله:

تجزیه ژنتیکی مقاومت به بیماری سفیدک سطحی در چغندرقد

محل انتشار:

دوفصلنامه چغندرقد، دوره 21، شماره 2 (سال: 1384)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

جهانشاه بساطی - عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات کشاورزی کرمانشاه

محمود مصباح - هیئت علمی موسسه تحقیقات چغندرقد

قاسم کریم زاده - هیئت علمی دانشگاه تربیت مدرس

سیدیعقوب صادقیان - هیئت علمی موسسه تحقیقات چغندرقد

خلاصه مقاله:

با توجه به وسعت مناطق کشت چغندرقد در ایران و خسارت ناشی از بیماری سفیدک سطحی، تهیه ارقام مقاوم به این بیماری ضروری به نظر می‌رسد. بدین منظور، طی سالهای گذشته در منطقه کرمانشاه تعداد زیادی از ژنوتیپهای موجود برای این بیماری غربال گردیدند، که منجر به شناسائی و گزینش یک ژنوتیپ دیپلوئید مولتیژم و مقاوم به بیماری سفیدک سطحی با صفات نسبتاً مطلوب زراعی (ژنوتیپ 14442) گردید. در این ارزیابیها مشخص گردید که رگه منوژم نرعقیم MS261 حساس و رگه منوژم نرعقیم MS231 نیمه مقاوم به بیماری سفیدک سطحی است. به منظور تعیین تعداد ژنهای کنترل کننده بیماری سفیدک سطحی و نحوه توارث این ژنها بین ژنوتیپ مقاوم 14442 و دو رگه نرعقیم MS231 نیمه مقاوم و نرعقیم MS261 حساس تلاقیهای لازم انجام گرفت. نسلهای BC1, F2, F1 و BC2 از هر تلاقی تهیه گردید. والدین و نسلهای حاصل از هر تلاقی در مزرعه برای بیماری سفیدک سطحی بررسی شدند. نتایج نشان داد که نسل F2 حاصل از تلاقی والد مقاوم و حساس (261*14442) و تلاقی والد مقاوم و نیمهحساس (231*14442) به دو کلاس فنوتیپی با نسبت 1 : 3 تفکیک شد. الگوی تفکیک در بکراس ها نیز نتایج به دست آمده در نسل F2 را تأیید نموده و نشان داد که بیماری سفیدک سطحی با یک ژن اصلی کنترل میگردد. اثر ژن کنترل کننده بیماری به صورت غالب میباشد.

کلمات کلیدی:

بیماری، تلاقی، چغندرقد، سفیدک سطحی، تجزیه ژنتیکی، مقاومت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/944008>

